

Δευτέρα, 27-06-2016

Αρ. Πρωτ: 64/2016
Προς: Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας
Υπόψη: Υπουργού κ. Παναγιώτη Σκουρλέτη
Κοιν: Γενικό Γραμματέα κ. Μιχάλη Βερροϊόπουλο
Θέμα: Απόψεις των ΣΠΗΕΦ ΜΔΝ επί του σχεδίου νόμου με τίτλο «Νέο καθεστώς στήριξης των σταθμών παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από ΑΠΕ & ΣΗΘΥΑ»
Σχες: Η από 14/3/2016 επιστολή μας με θέμα «Απόψεις των ΣΠΗΕΦ ΜΔΝ επί του σχεδίου διαβούλευσης του ΥΠΕΝ για το νέο μηχανισμό στήριξης των ΑΠΕ»

Αξιότιμε κ. Υπουργέ,

Στις ακόλουθες σελίδες θα βρείτε ιστορική αναδρομή στη αδικία που υπέστησαν οι νησιώτες Φ/Β παραγωγοί δια της θέσης σε ισχύ του Ν. 4254/2014 (γνωστό και ως New Deal), τις απόψεις μας επί του επικείμενου νέου μηχανισμού στήριξης των ΑΠΕ, καθώς και τις δικαιοκρατικά επιβεβλημένες προσθήκες στο προς ψήφιση σχέδιο νόμου που στόχο έχουν την αποκατάσταση της ισότητας μεταξύ των διαφορετικών κατηγοριών Φ/Β παραγωγών.

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ ΣΤΗΝ ΑΔΙΚΙΑ ΠΟΥ ΥΠΕΣΤΗΣΑΝ ΟΙ Φ/Β ΠΑΡΑΓΩΓΟΙ ΤΩΝ ΜΔΝ

Εν γένει οι ΑΠΕ στα Μη Διασυνδεδεμένα Νησιά (ΜΔΝ), εξαιτίας της λελογισμένης ανάπτυξης τους, ουδεμία αιτιώδη συνάφεια έχουν με το έλλειμμα του ειδικού λογαριασμού και ουδεμία ωφέλεια είχαν από τις αιτίες και το πλαίσιο που το δημιούργησε. Ακόμα και πριν από τις μειώσεις στις τιμές των ΑΠΕ των ΜΔΝ που επέβαλε η εφαρμογή του New Deal, η συμβολή των ΑΠΕ στα ΜΔΝ στον ειδικό λογαριασμό του άρθ. 143 του ν. 4001/2011 που διαχειρίζεται ο ΛΑΓΗΕ είχε θετικό πρόσημο. Τα δε πλεονάσματα που σημειώθηκαν ανέρχονται σε 62,6 εκ. € (2012), 103,8 εκ. € (2013). Βεβαίως, θετική συνεχίζει να είναι η συμβολή των ΑΠΕ στα ΜΔΝ και μετά την εφαρμογή του ν. 4254/2014 καθώς ο ανεξάρτητος πλέον ειδικό λογαριασμός Λ-Ζ του άρθρου 178 του κώδικα ΜΔΝ από τον οποίο πληρώνονται παράγει σημαντικά πλεονάσματα που ανέρχονται σε 118,93 εκ. € (2014), 86,6 εκ. € (2015), ενώ αναμένονται πλεονάσματα ακόμα και για το 2016, παρά τη ραγδαία πτώση στις τιμές του πετρελαίου.

Τα πλεονάσματα αυτά, κατ' εφαρμογή του ίδιου άρθρου του κώδικα ΜΔΝ, τροφοδοτούν τον Ειδικό Λογαριασμό ΑΠΕ & ΣΗΘΥΑ του άρθ. 143 του ν. 4001/2011 που διαχειρίζεται ο ΛΑΓΗΕ, προκειμένου να καλύπτουν τα λογιστικά ελλείμματα που ακόμα και σήμερα παράγονται, κυρίως εξαιτίας των Φ/Β συστημάτων του Διασυνδεδεμένου Συστήματος (ΔΣ).

Επιπροσθέτως, αξίζει να επισημανθεί πως **(α)** οι ΑΠΕ στα ΜΔΝ παρέχουν αυξημένα περιβαλλοντικά, κοινωνικά και οικονομικά οφέλη από τη λειτουργία τους, λόγω εκτοπισμού κοστοβόρων αιχμιακών συμβατικών μονάδων κατά τις ώρες υψηλής ζήτησης και συνεπώς περιορισμού της κατανάλωσης υδρογονανθράκων και συνεπακόλουθη μείωση των χρεώσεων ΥΚΩ κλπ., ενώ χαρακτηρίζονται από ανάληψη υψηλότερου ρίσκου λόγω ύπαρξης όρων στις συμβάσεις που περιορίζουν την απορρόφηση της παραγόμενης ηλεκτρικής ενέργειας και τους οποίους ο διαχειριστής μπορεί ανά πάσα στιγμή να εφαρμόσει, **(β)** πλήττονται από τις ειδικές συνθήκες: υγρασία, αλμύρα, ακραία καιρικά φαινόμενα,

φυσικές καταστροφές κ.λπ. που προκαλούν φθορές στον εξοπλισμό οδηγώντας τον σε ταχύτερο ρυθμό γήρανσης και οι οποίες (συνθήκες) σε συνδυασμό με την αστάθεια στα ασθενή και ακτινωτά σχεδιασμένα ηλεκτρικά νησιωτικά δίκτυα που δεν έχουν βρόγχους ασφαλείας, περιορίζουν την διαθεσιμότητα των εγκαταστάσεων. Οι ανωτέρω αναφερθέντες είναι εξάλλου και οι λόγοι για τους οποίους εξαρχής ο νομοθέτης στον Ν.3468/2006 θέσπισε επίταση των κινήτρων ανάπτυξης ΑΠΕ στα ΜΔΝ ορίζοντας κατά 11% μεγαλύτερη τιμή αποζημίωσης στους σταθμούς των ΜΔΝ, σε σύγκριση με τους σταθμούς παρόμοιας ισχύος του ΔΣ.

Ωστόσο, παρότι ακολουθώντας την ανωτέρω συλλογιστική οι Φ/Β σταθμοί στα ΜΔΝ θα μπορούσαν ακόμα και να εξαιρεθούν ολοσχερώς από το New Deal λόγω απουσίας οιασδήποτε «αιτιώδους συνδρομής» στα ελλείματα που αυτό επιχειρήσε να θεραπεύσει, ο ψηφισθείς Ν. 4254/2014 με την υποπαράγραφο ΙΓ1, επανακαθόρισε τις τιμές αποζημίωσης των εν λειτουργία σταθμών ΑΠΕ και ΣΗΘΥΑ, επιβάλλοντας δυσανάλογα μεγαλύτερες περικοπές στις συμβατικές τιμές πώλησης της MWh των Φ/Β σταθμών των ΜΔΝ σε σχέση με τις υπόλοιπες κατηγορίες παραγωγών.

Όμως, όπως παρατηρεί ο νομοθέτης στην αιτιολογική έκθεση του νόμου:

«Με τις ρυθμίσεις της προτεινόμενης παραγράφου εξασφαλίζεται η δίκαιη και αναλογική κατά το δυνατόν κατανομή του οικονομικού βάρους κυρίως λόγω της ομογενοποίησης των οικονομικών αποδόσεων (εσωτερικός βαθμός απόδοσης, IRR) των διαφορετικών εγκαταστάσεων Α.Π.Ε.»

Σε άλλα σημεία της αιτιολογικής έκθεσης αναφέρεται:

«(...) Πιο συγκεκριμένα για τον υπολογισμό των τιμών αποζημίωσης θεωρήθηκε εύλογο να κριθούν τα έργα υπό το πρίσμα του εσωτερικού βαθμού απόδοσης (IRR). Σε αυτή την περίπτωση οι εγκαταστάσεις θα πρέπει να αξιολογηθούν και κατόπιν να αναπροσαρμοστούν οι τιμές ώστε έργα που υλοποιήθηκαν με διαφορετικούς όρους να αποκτούν πλέον την ίδια οικονομική απόδοση». (...) Οι νέες τιμές αποζημίωσης όπως αυτές αποτυπώνονται στις προτεινόμενες διατάξεις εξασφαλίζουν στους σταθμούς απόδοση των έργων περίπου 13,5% ανεξαρτήτως κατηγορίας και τύπου διασύνδεσης. Το μέγεθος αυτό θεωρείται σε κάθε περίπτωση ικανοποιητικό σύμφωνα και με την διεθνή πρακτική. (...) Όπως γίνεται αντιληπτό και από το ανωτέρω γράφημα έγινε προσπάθεια ώστε τα βάρη να κατανεμηθούν δίκαια και να αποκλειστούν περιπτώσεις υπεραποδόσεων.»

Εκ των ανωτέρω προδήλως συνάγεται ότι η σύγκλιση των οικονομικών αποδόσεων (δείκτης IRR) στην τιμή 13,5% ανάγεται σε κυρίαρχο κριτήριο για το αν έχει επιτευχθεί δίκαιη κατανομή του οικονομικού βάρους κατά την εξυγίανση του Ειδικού Λογαριασμού ΑΠΕ & ΣΗΘΥΑ. Κατά το νομοθέτη πράγματι επιτυγχάνεται και ως εκ τούτου τηρούνται οι συνταγματικές αρχές της ισότητας και αναλογικότητας.

Ωστόσο, η προσεκτική εξέταση των επίσημων παραδοχών που χρησιμοποίησε το υπουργείο κατά την εφαρμογή της μεθοδολογίας υπολογισμού του δείκτη IRR, οδηγεί αναπόδραστα στο συμπέρασμα ότι η παραμετροποίηση για τους σταθμούς στα Μη Διασυνδεδεμένα Νησιά (ΜΔΝ) και τους σταθμούς ΜΕ (Με Ενίσχυσης) έγινε επί τη βάση εσφαλμένων και ανακριβών βασικών παραδοχών και προϋποθέσεων που οδηγούν κατ' ανάγκη τις οικονομικές αποδόσεις τους σε απόκλιση από τον ως άνω κανόνα της κοινής οικονομικής απόδοσης. Ειδικότερα υπήρξε αστοχία στις εξής τρεις (3) καίριες παραμέτρους/παραδοχές που αλλοίωσαν τα αποτελέσματα του δείκτη IRR για τους εν λόγω σταθμούς:

1. Θεωρήθηκε ότι η μέση εγκατεστημένη ισχύς στα ΜΔΝ είναι 100kW αντί 81kW όπως προκύπτει από τα στοιχεία που επισήμως αναρτώνται στην ιστοσελίδα του υπουργείου. Αξιοσημείωτο είναι ότι τα 81 kW δεν είναι προϊόν της ελεύθερης επιλογής πολλών παραγωγών να κατασκευάσουν έργα ισχύος χαμηλότερης από 100 kW αλλά είναι προϊόν περιορισμού που επιβλήθηκε (αποκλειστικά στα νησιά) επιμελώς από τη ΡΑΕ, προκειμένου να μην υπάρξει υπέρβαση των στόχων που ετέθησαν στη βάση των τεχνικών ορίων του κάθε αυτόνομου νησιωτικού συστήματος. Αξιοσημείωτο είναι επίσης ότι, ενώ σε όλες τις κατηγορίες έργων για τον

υπολογισμό των οικονομικών αποδόσεων ελήφθη υπ' όψιν ο μέσος όρος της πραγματικής εγκατεστημένης ισχύος, όπως προκύπτει από τα στατιστικά στοιχεία του ΛΑΓΗΕ, κατ' εξαίρεση και επιβαρυντικά για τα ΜΔΝ ελήφθη υπ' όψιν το ανώτατο όριο (100kW αντί 81kW).

2. Θεωρήθηκε ότι η ενεργειακή απόδοση ενός σταθερού Φ/Β σταθμού στα ΜΔΝ είναι 1.700 MWh/MW κατ' έτος, αντί 1.567 MWh/MW όπως ευχερώς προκύπτει, με απλή αναγωγή σε σταθερό σύστημα, από τα πραγματικά στοιχεία παραγωγής των εν λειτουργία έργων, τόσο για το έτος 2015 όσο και για το 2014, που δημοσιεύει ο ΔΕΔΔΗΕ.
3. Ειδικά για όσους εξ' αυτών έτυχαν δημόσιας επιχορήγησης, θεωρήθηκε ότι η επιχορήγηση εισπράχθηκε στο έτος μηδέν, δηλαδή στο κατασκευαστικό έτος. Τα στοιχεία για τους Φ/Β σταθμούς των ΜΔΝ εντούτοις μαρτυρούν ότι ουδείς εισέπραξε την επιχορήγηση στο έτος μηδέν, αλλά μέρος των παραγωγών (περίπου 40%) στο 2^ο, 3^ο και 4^ο έτος, ενώ η πλειοψηφία (60%) βρίσκονται στο 5^ο, 6^ο και 7^ο έτος και δεν την έχει εισπράξει ακόμη. Συνεπώς, ορθό θα ήταν το 5^ο έτος να θεωρηθεί ως έτος λήψης της επιχορήγησης.

Εκ των ανωτέρω προκύπτει ότι, όπως αποτυπώνεται ευκρινώς τόσο στις τεχνοοικονομικές μελέτες Συλλόγων Παραγωγών από Φ/Β στα Μη Διασυνδεδεμένα Νησιά, όσο και σε μελέτη του Οικονομικού Επιμελητηρίου Δωδεκανήσου, ο νομοθέτης, εξαιτίας των ανωτέρω σφαλμάτων και παραλείψεων, οδηγήθηκε σε λάθος προσδιορισμό των τιμών με τις οποίες θα πρέπει να αποζημιώνονται τα έργα των ΜΔΝ και τα έργα της κατηγορίας ΜΕ, προκειμένου να προκύπτει το «IRR στόχος» του 13,5%.

Αντιθέτως, αν η Διοίκηση είχε ορθώς υπολογίσει την είσπραξη της επιχορήγησης στο έτος κατά το οποίο πράγματι εισπράχθηκε, ήτοι στο 5^ο έτος, είχε ορθώς θέσει την εγκατεστημένη ισχύ ίση με την μέση τιμή, ήτοι 81 kW ή 0,081 MW αντί 0,1 MW και είχε ορθώς θεωρήσει την ενεργειακή απόδοση στα ΜΔΝ ίση με 1.567 MWh/MW τότε, με τις νέες τιμές που καθόρισε ο ν.4254/2014, οι πραγματικές τιμές των οικονομικών αποδόσεων «project IRR» θα ήταν πλησίον του 10,5% για ΦΒ έργα στα ΜΔΝ και πλησίον του 8,5% για όσα εξ αυτών ανήκουν στην κατηγορία ΜΕ (Με Ενίσχυση). Συνεπώς, θα ήταν -και είναι στην πραγματικότητα- μακράν της τιμής 13,5% η οποία καθορίστηκε από τον νομοθέτη ως «IRR στόχος».

Πίνακας 1: Πραγματικές αποδόσεις «IRR» έργων της κατηγορίας ΧΕ. Οι τιμές υπολογίζονται κάνοντας χρήση του ίδιου μοντέλου και παραδοχών του ΥΠΕΝ, διορθώνοντας μονάχα τις εσφαλμένες παραδοχές.

Τρίμ. Σύνδεσης	< 100 kW	100 - 500 kW	500 kW - 1 MW	1 - 5 MW	> 5 MW	< 100 kW ΜΔΝ	100 - 500 kW ΜΔΝ
A' 2009	5,80%	6,65%	7,28%	9,37%	9,40%	5,67%	4,80%
B' 2009	6,82%	7,66%	8,08%	9,89%	9,93%	6,69%	5,70%
Γ' 2009	7,77%	8,52%	8,98%	10,85%	10,89%	7,63%	6,47%
Δ' 2009	8,58%	9,50%	10,01%	11,94%	11,52%	8,44%	7,34%
A' 2010	9,49%	10,23%	10,79%	12,66%	11,82%	9,34%	7,99%
B' 2010	10,17%	11,03%	11,20%	13,74%	12,81%	10,01%	8,52%
Γ' 2010	10,90%	11,93%	12,35%	13,45%	13,27%	10,42%	9,12%
Δ' 2010	11,71%	12,99%	13,18%	13,52%	13,80%	10,55%	10,01%
A' 2011	12,38%	13,33%	13,44%	13,43%	13,23%	10,65%	8,79%
B' 2011	13,10%	13,24%	13,59%	13,60%	13,13%	10,77%	9,26%
Γ' 2011	13,34%	13,15%	13,67%	13,60%	13,10%	10,74%	8,60%
Δ' 2011	13,40%	13,28%	13,60%	13,60%	13,06%	10,71%	8,37%
A' 2012	13,22%	13,34%	13,40%	13,38%	13,44%	10,67%	8,09%
B' 2012	14,52%	13,84%	14,05%	13,48%	13,17%	10,73%	9,04%
Γ' 2012	16,17%	13,75%	13,72%	13,46%	13,13%	10,69%	9,09%
Δ' 2012	15,90%	13,99%	13,98%	13,75%	12,95%	10,52%	8,41%
A' 2013	13,30%	13,39%	15,97%	13,45%	13,08%	10,64%	7,26%
B' 2013	13,16%	9,94%	11,28%	12,52%	12,74%	10,78%	5,01%
Γ' 2013	12,63%	9,15%	11,06%	13,17%	14,45%	9,53%	4,84%
Δ' 2013	12,01%	8,79%	10,67%	12,74%	14,00%	9,24%	4,46%

ΟΙ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΣΤΟΥΣ Φ/Β ΣΤΑΘΜΟΥΣ ΜΕ ΕΝΙΣΧΥΣΗ (ΜΕ)

Για τους Φ/Β σταθμούς που υπήχθησαν στις διατάξεις του αναπτυξιακού Ν.3299/2004, ενώ προβλεπόταν αρχικά ποσοστό επιχορήγησης 40% επί του συνόλου των επιλέξιμων δαπανών, με τον καθορισμό ενιαίου οριζόντιου κόστους επένδυσης κατά την αξιολόγησή τους, το ποσοστό επιχορήγησης υποβιβάστηκε αναδρομικά στα επίπεδα του 27% - 33% επί του πραγματικού κόστους κατασκευής, σύμφωνα με στοιχεία των Συλλόγων Παραγωγών από Φ/Β στα Μη Διασυνδεδεμένα Νησιά. Επιπλέον, μεγάλα ποσά δαπανήθηκαν εκ μέρους των επενδυτών σε μελέτες συμβούλων, προμήθειες σε τράπεζες, τόκους βραχυπροθέσμων δανείων, εγγυητικών επιστολών τραπεζής, λογιστική παρακολούθηση και επίπονη συλλογή παραστατικών, νομιμοποιητικών και οικονομικών στοιχείων, τα οποία μείωσαν περαιτέρω τα οφέλη της υπαγωγής. Έτσι, το ποσοστό του πραγματικού οφέλους από την εκταμίευση της επιχορήγησης υποβιβάζεται περαιτέρω σε επίπεδα της τάξης του 22% - 27% του πραγματικού κόστους της επένδυσης.

Η ψήφιση του νόμου 4254/2014 κατηγοριοποίησε αίφνης τις λειτουργούσες μονάδες σε ΧΕ (χωρίς ενίσχυση) και ΜΕ (με ενίσχυση) και επέβαλε υπερβολικά χαμηλότερες τιμές αποζημίωσης της MWh στις επενδύσεις της κατηγορίας ΜΕ, με μειώσεις που κυμαίνονται από 30-40% σε σχέση με τις τιμές της κατηγορίας ΧΕ. Ως αποτέλεσμα, ειδικά οι νησιώτες παραγωγοί της κατηγορίας ΜΕ, που είναι κατεχοχόν οι πρώτοι που ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα της πολιτείας για επένδυση στις ΑΠΕ πολύ πριν διαφανεί η εκπλήρωση και η υπέρβαση των στόχων, εξαναγκάζονται σε απώλεια εσόδων που είναι πολλαπλάσια από το πραγματικό ποσό της επιχορήγησης. Συγκεκριμένα, η ληφθείσα επιχορήγηση, όπως απομειώθηκε από τις σχετιζόμενες με αυτή δαπάνες, επιστρέφεται εμμέσως στον Ειδικό λογαριασμό ΑΠΕ του ΛΑΓΗΕ από 3 έως 6 φορές. Εν ολίγοις, το προσδοκώμενο όφελος με την ψήφιση του νόμου μετατράπηκε σε δυσβάσταχτη τιμωρία για τους Φ/Β σταθμούς που είχαν λάβει την επιχορήγηση και ταυτόχρονα, σε σημαντικό αντικίνητρο για τους Φ/Β σταθμούς που πρόκειται να λάβουν επιχορήγηση και έχουν προσωρινά ενταχθεί στην κατηγορία ΧΕ και αποζημιώνονται με τις υψηλές τιμές.

Πράγματι, με την εφαρμογή του νόμου σημειώθηκε σημαντική ανάσχεση στον ρυθμό εκταμίευσης των επιχορηγήσεων, καθώς η πλειοψηφία των επενδυτών έκριναν ασύμφορη ή επιζήμια την λήψη της επιχορήγησης και «πάγωσαν» τις διαδικασίες ολοκλήρωσης των επενδυτικών σχεδίων, αναμένοντας διόρθωση της αδικίας. Ειδικά για τους Φ/Β σταθμούς στα ΜΔΝ, η ανάσχεση του ρυθμού είναι παραπάνω από προφανής. Σύμφωνα με τα στοιχεία του ΔΕΔΔΗΕ για το 2014, το 11,3% των Φ/Β σταθμών είχαν λάβει επιχορήγηση, ενώ το 24,7% των σταθμών που την δικαιούνταν δεν την είχαν λάβει ακόμη. Σήμερα, σχεδόν δύο έτη μετά, ελάχιστα έχει αλλάξει η εικόνα αυτή, με μόλις το 13,2% να έχουν λάβει επιχορήγηση και 22,8% να την μην την έχουν λάβει ακόμη. Όμως, η κατάσταση αυτή μόνο επωφελής δεν είναι για τον ειδικό λογαριασμό ΑΠΕ του ΛΑΓΗΕ και τα ελλείματα που παρουσιάζει. Ένεκα της μη έγκαιρης απορρόφησης της επιχορήγησης και διατήρησης της υψηλής τιμής ΧΕ για την πλειοψηφία των σταθμών που δικαιούνται επιχορήγησης, ο ειδικός λογαριασμός επιβαρύνεται κάθε έτος με περίπου 32 εκ. €.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ

Αρχικά, θα θέλαμε να τονίσουμε για μία ακόμα φορά ότι το πρόβλημα στη χώρα μας δεν έγκειται στο σχεδιασμό και στη διαμόρφωση του επιχειρηματικού πλαισίου μέσα στο οποίο καλούνται να επιχειρήσουν Έλληνες και ξένοι επενδυτές, το οποίο ενίοτε γίνεται με σοφία και έμπνευση. Η κακοδαιμονία οφείλεται στην αυτοκαταστροφική συνήθεια της πολιτείας να ακυρώνει η ίδια τις δικές της ρυθμίσεις και να ανατρέπει αιφνιδιαστικά το περιβάλλον μέσα στο οποίο οι επενδυτές έχουν σχεδιάσει, υλοποιήσει και λειτουργήσει τα επιχειρηματικά τους σχέδια. Ακόμα και αν υπάρχουν αδύνατα σημεία στο εν λόγω σχέδιο στήριξης, ή εν γένει σε οποιοδήποτε σχέδιο, εάν οι κανόνες είναι ευκρινείς και εξαρχής γνωστοί, επαφίεται στους επιχειρηματίες να τους αξιολογήσουν και να αποφασίσουν αν θα επενδύσουν ή όχι. Η πολιτεία δε, δύναται να προσαρμόζει συνεχώς τα κίνητρα, ανάλογα με την ανταπόκριση των επενδυτών και την πρόοδο στην επίτευξη των στόχων που έχει θέσει,

επιτείνοντας ή περιορίζοντας τα μόνο για τους νέους επενδυτές πριν αυτοί επενδύσουν και ποτέ εκ των υστέρων και αναδρομικά σε όσους το έχουν ήδη πράξει.

Ως Σύλλογοι Παραγωγών Φ/Β στα Μη Διασυνδεδεμένα Νησιά (ΜΔΝ) είμαστε υπέρ της μεταρρύθμισης στον μηχανισμό στήριξης των ΑΠΕ μέσω της υποχρεωτικής συμμετοχής των νεοεισερχόμενων έργων στην αγορά ηλεκτρικής ενέργειας, καθώς αυτή θα εξασφαλίσει εφεξής την ορθολογική ανάπτυξη του κλάδου, συνδυάζοντας τα δυναμικά μεταβαλλόμενα κίνητρα με την δυνατότητα «σφιχτού» ελέγχου εκ μέρους της πολιτείας στην είσοδο νέων μονάδων, προκειμένου να μην επαναληφθούν οι αστοχίες και οι ολιγωρίες του παρελθόντος.

Εν συνεχεία, παρατηρούμε με μεγάλη μας χαρά ότι στο σχέδιο νόμου έχουν υιοθετηθεί και ενσωματωθεί μερικά από τα κυριότερα εκ των επιχειρημάτων μας, τα οποία χρησιμοποιούμε ως βασικές παραδοχές εργασίας στις εκθέσεις των Συλλόγων μας:

1. Συγκεκριμένα, στην **Ενότητα 3.1** «Παράμετροι Διαμόρφωσης Κόστους Κατασκευής» της αναλυτικής περιγραφής του νέου μηχανισμού στήριξης που δόθηκε στη δημοσιότητα από το ΥΠΕΝ στις 26/2/2016 και δη στους **Πίνακες I & IA** οι Φ/Β σταθμοί στα ΜΔΝ παύουν να αποτυπώνονται ως ξεχωριστή κατηγορία όσον αφορά την υπολογιζόμενη ενεργειακή απολαβή τους και συγκεκριμένα, εφαρμόζεται κοινός συντελεστής χρησιμοποίησης $CF=17\%$ (δηλαδή περίπου 1500kWh/kW), τόσο για τους Φ/Β σταθμούς του ΔΣ όσο και για αυτούς των ΜΔΝ. Η παραδοχή αυτή τερματίζει επιτέλους -και με τη σφραγίδα της πολιτείας- το μύθο της δήθεν «καλύτερης ηλιοφάνειας των 1700kWh/kW », δηλαδή $CF=19,5\%$, που οδήγησε αρχικά στην στοχοποίηση (αυθαίρετη παραδοχή για τον υπολογισμό των τιμών της ΥΑΠΕ/Φ1/1288/9011 - ΦΕΚ 1103Β'/02-05-2013) και εν τέλει στην οικονομική καταστροφή των Φ/Β σταθμών στα ΜΔΝ, μέσω αναδρομικών περικοπών στις συμβατικές τιμές τους μέσω του New Deal.
2. Επί του ιδίου ζητήματος και στην ίδια ενότητα αναγράφεται πως: **«Αξίζει να αναφερθεί ότι σε ορισμένες τεχνολογίες ο συντελεστής χρησιμοποίησης προσδιορίστηκε απολογιστικά βάσει της πραγματικής παραγωγής σταθμών που βρίσκονται ήδη σε λειτουργία»** πράγμα που αποτελούσε ανέκαθεν αίτημα των Συλλόγων μας και το οποίο, αν και παντελώς αυτονόητο, περιέργως και αδικώς ποτέ δεν έτυχε αποδοχής. Συγκεκριμένα, χάρη στα αναλυτικά στατιστικά στοιχεία που δημοσιοποιεί ο ΔΕΔΔΗΕ, υπάρχει η δυνατότητα επακριβούς υπολογισμού της μέσης ενεργειακής απολαβής για σταθερά συστήματα στα ΜΔΝ, η οποία ανέρχεται σε 1.567 kWh/kW και όχι σε 1700 kWh/kW όπως αυθαίρετα θεωρήθηκε, επιβεβαιώνοντας φυσικά και τα στοιχεία που λαμβάναμε κάνοντας χρήση των διαθέσιμων υπολογιστικών μοντέλων (PVGIS, SolarGIS κλπ.).

Για πρώτη φορά λοιπόν η πολιτεία αποδέχεται το αυτονόητο, δηλαδή ότι η Ελλάδα είναι μία και ενιαία. Φυσικά όλοι γνωρίζουμε ότι το ηλιακό δυναμικό είναι πιο έντονο στα νότια παρά στα βόρεια, αλλά στην Νότια Ελλάδα ανήκει και η Πελοπόννησος που εντάσσεται στο ΔΣ, ενώ τα Νησιά του Βορείου Αιγαίου που ανήκουν στα ΜΔΝ έχουν ηλιοφάνεια παρόμοια με της Θεσσαλονίκης. Αντίστοιχα, η ομάδα εργασίας θα μπορούσε να χωρίσει την Ελλάδα σε ζώνες υψηλού και χαμηλού αιολικού δυναμικού (ήδη τέτοιος διαχωρισμός σε ζώνες προτεραιότητας και καταλληλότητας προϋφίστατο θεσμικά από το Ειδικό Χωροταξικό για τις ΑΠΕ του 2008) και να θεσπίσει διαφορετικές τιμές αποζημίωσης της αιολικής kWh για κάθε ζώνη. Όμως, λειτουργώντας με γνώμονα την λογική και την καλή πρακτική, κανένα από τα δύο δεν έπραξε, προκειμένου να μην παράξει αδικίες από «σκαλοπάτια», παρόμοιες με αυτές που υπέστησαν τα Φ/Β στα ΜΔΝ από το New Deal (Ν.4254/2014).

3. Στην **παράγραφο 7 του Άρθρου 1** του σ/ν αναμορφώνεται ο μηχανισμός στήριξης των έργων που λαμβάνουν δημόσια επιχορήγηση, όπως αυτός είχε διαμορφωθεί με το Ν.4254/2014. Συγκεκριμένα, αναφέρεται πως «*τα έσοδα της λειτουργικής Ενίσχυσης απομειώνονται κατά ποσό που υπολογίζεται με βάση ένα Συντελεστή Ανάκτησης Κεφαλαίου (Σ.Α.Κ) που εφαρμόζεται επί του ποσού της κεφαλαιακής ενίσχυσης που ο κάτοχος του σταθμού παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας*

λαμβάνει ως ενίσχυση». Επίσης, στην **Ενότητα 5** της αναλυτικής περιγραφής του νέου μηχανισμού στήριξης καταλήγει: **«Με αυτό τον τρόπο εξασφαλίζεται ότι η συγκεκριμένη επενδυτική ενίσχυση που έχει λάβει το οποιοδήποτε έργο ΑΠΕ, θα απομειώνει ισοδύναμα το ύψος της ενίσχυσης λειτουργίας που έχει να λαμβάνει».**

Το παραπάνω αποτελεί επί της ουσίας το καταστάλαγμα των προτάσεών μας για την θεραπεία της πασιφανούς αδικίας που υπέστησαν οι Φ/Β σταθμοί με ενίσχυση (ΜΕ) και ειδικά αυτοί στα ΜΔΝ, των οποίων η ενίσχυση κυμάνθηκε σύμφωνα με επίσημα στοιχεία μόλις από 22%-30%, και οι οποίοι δίκην τιμωρίας κλήθηκαν με τον Ν.4254/2014 να επιστρέψουν την επιχορήγηση από 4 έως 7 φορές στον Ειδικό Λογαριασμό, μέσω της επιπρόσθετης μείωσης που υπέστησαν στην συμβατική τιμή πώλησης.

Με το νέο μηχανισμό, οι παραγωγοί επιστρέφουν μεν την επιχορήγηση στον Ειδικό Λογαριασμό, εντόκως, αλλά μονάχα από 1,1 έως 1,2 φορές το ύψος αυτής, ανάλογα με το καθοριζόμενο επιτόκιο ανάκτησης το οποίοι χρησιμοποιείται από την πολιτεία για τον υπολογισμό ανακτήσεων κρατικών ενισχύσεων. Αν η λογική του ΣΑΚ που εισάγει το εν θέματι ν/σ είχε υιοθετηθεί και από το Ν. 4254/2014 τότε η διαφορά μεταξύ των τιμών των έργων ΧΕ και ΜΕ δεν θα ήταν έως και 135 €/MWh που είναι σήμερα αλλά μόλις 40-50 €/MWh. Με απλά λόγια, ενώ στα νέα έργα που θα λάβουν ενίσχυση επιβάλλεται ένα επιτόκιο ανάκτησης της επιχορήγησης περίπου 1,6%, όσο δηλαδή επιβάλλεται και σε αυτούς που καταχρηστικά δίχως να πληρούν τις προϋποθέσεις έλαβαν δημόσια ενίσχυση την οποία καλούνται να επιστρέψουν, στα παλιά έργα με το Ν. 4254/2014 ουσιαστικά επιβλήθηκε το ασύλληπτο και τοκογλυφικό επιτόκιο του 16%.

4. Εξαρχής στον διετή αγώνα των Συλλόγων μας υπερθεματίζουμε σε κάθε ευκαιρία στο γεγονός ότι οι ΑΠΕ στα νησιά παράγουν πολλαπλάσιας αξίας ηλεκτρική ενέργεια, λόγω της πανάκριβης πετρελαϊκής παραγωγής που εκτοπίζουν, ρίχνοντας ταυτόχρονα δραματικά το ετήσιο κόστος των ΥΚΩ που επιβαρύνεται ο καταναλωτής και γενικότερα η παραγωγή ηλ. ενέργειας με συμβατικά καύσιμα, όπως προκύπτει από τα στοιχεία της τελευταίας τετραετίας που δημοσιεύονται από το ΛΑΗΓΗΕ, είναι ακριβότερη από την παραγωγή ηλ. ενέργειας με ΑΠΕ. Ουδέποτε όμως αναγνωρίστηκε αυτή η παρεχόμενη ωφέλεια ως πριμ-έστω και συμβολικά- στην αποζημίωση της παραγόμενης ενέργειας. Η κατά 11% αυξημένες τιμές που προέβλεπε ο Ν.3468/2006 σε σχέση με τις ΑΠΕ του ΔΣ κάλυπτε οριακά τα αυξημένα κόστη κατασκευής και λειτουργίας, ενώ ο Ν.3851/2010 την κατήργησε ειδικά για τα Φ/Β, στο πλαίσιο της γενικότερης απορρύθμισης της αγοράς προς όφελος του ΔΣ, μαζί με την εγκληματική κατάργηση του τοποχρονικού προγράμματος ανάπτυξης και κάθε είδους χωροταξικού περιορισμού. Εν συνεχεία, με τον Ν.4254/2014 περάσαμε σε αντίθετο πρόσημο, με τα Φ/Β στα νησιά, παραδόξως, να αποζημιώνονται με χαμηλότερες τιμές από το διασυνδεδεμένο σύστημα.

Στην **παράγραφο 9 του Άρθρου 2** υπεισέρχεται για πρώτη φορά η παράμετρος «ανταποδοτικότητας» στην τιμολόγηση των ΑΠΕ. Συγκεκριμένα, στην εν λόγω παράγραφο προβλέπεται πως *«η παραγόμενη ηλεκτρική ενέργεια από αιολικές εγκαταστάσεις που εγκαθίστανται σε Μη Διασυνδεδεμένα Νησιά και οι οποίες συνδέονται στο Σύστημα μέσω νέας υποθαλάσσιας διασύνδεσης [...] τιμολογείται [...] προσαυξημένη κατά ποσοστό. Η ΡΑΕ με Απόφασή της, λαμβάνοντας υπόψη τα αποφευγόμενα Υ.Κ.Ω. (ή ποσοστό αυτών) για το συγκεκριμένο νησί ή νησιά, καθορίζει το ποσοστό αυτό.»*

Έτσι, για πρώτη φορά βλέπουμε να υπεισέρχονται νέα κριτήρια διαμόρφωσης του πίνακα των εγγυημένων τιμών, στη βάση των αδειών παραγωγής για Υβριδικούς Σταθμούς, που σταθμίζουν και εξωγενείς παραμέτρους ως προσαύξηση στο «αποστειρωμένο» αποτέλεσμα που δίνει ο δείκτης Project IRR. Με τον τρόπο αυτό η τιμή αποζημίωσης σταματάει να διαμορφώνεται αποκλειστικά από στοιχεία κόστους (CapEx, OpEx) που αφορούν αυτό καθ' αυτό το έργο και συνδέεται τρόπον τινά με τα εξωτερικά κοινωνικοοικονομικά οφέλη.

Τέλος επί των διατάξεων αυτών καθαυτών, έχουμε να προτείνουμε τα ακόλουθα:

1. Η ΣΕΔΠ και ΣΕΣΤ να έχει διάρκεια τουλάχιστον 25 έτη (και όχι για 20) για όλες τις ΑΠΕ του ΔΣ ως «κίνητρο» για την επίτευξη κατά το δυνατόν χαμηλότερων τιμών στο πλαίσιο της διαγωνιστικής διαδικασίας. Δεδομένου ότι οι τεχνολογίες πλέον έχουν εξελιχθεί, παγκοσμίως παρατηρείται πως οι διμερείς συμβάσεις που συνάπτουν οι παραγωγοί με τους προμηθευτές σε πολλές περιπτώσεις πλέον είναι 25ετείς. Με τον τρόπο αυτό μειώνεται δραστικά το LCOE των έργων, με αποτέλεσμα αυτά να αποδίδουν παρόμοια IRR ακόμα και με χαμηλότερες κατά 4% Τιμές Αναφοράς.
Ταυτόχρονα, μειώνεται η επιβάρυνση των καταναλωτών από τις ΑΠΕ και αυξάνεται ταυτοχρόνως η εγχώρια προστιθέμενη αξία στις επενδύσεις καθώς κατά τα επιπρόσθετα έτη της σύμβασης, οι εγκαταστάσεις θα εξακολουθούν να συντηρούνται από τοπικό εργατικό δυναμικό συμβάλλοντας έτσι στον πόλεμο κατά της ανεργίας και υπέρ της ανάπτυξης. Περισσότερο δε αν ο παραγωγός επιθυμεί η σύμβαση να είναι για 30 χρόνια -με ακόμα χαμηλότερη Τ.Α. του σχετικού πίνακα- δεδομένης της εξέλιξης της τεχνολογίας θα έχει την δυνατότητα αυτοχρηματοδότησης του re-powering ακόμα και από το έτος 15 της λειτουργίας του έργου αυξάνοντας την απόδοση της επένδυσης, παρά την χαμηλότερη Τ.Α.
Το μέτρο αυτό δεν κρίνεται αναγκαίο για τα ΜΔΝ, τις βραχονησίδες και τα υπεράκτια αιολικά, καθώς οι αντίξοες συνθήκες καταπονούν τον εξοπλισμό σε βαθμό που δεν υπάρχει κάποιο όφελος στον επενδυτή από την επέκταση της σύμβασής πέραν της 20ετίας και παράλληλα την μείωση της Τ.Α.
2. Στην **παράγραφο 9 του Άρθρου 2** να τροποποιηθεί το εδάφιο ως εξής: «... η παραγόμενη ηλεκτρική ενέργεια από εγκαταστάσεις ΑΠΕ & ΣΗΘΥΑ που εγκαθίστανται σε Μη Διασυνδεδεμένα Νησιά ...» ενώ στην **παράγραφο 10 του Άρθρου 2** να τροποποιηθεί το εδάφιο ως εξής «... επιπλέον ποσοστό αποζημίωσης στη βάση της τιμής του Πίνακα 1 που προβλέπεται για χερσαίες εγκαταστάσεις ΑΠΕ & ΣΗΘΥΑ, για εγκαταστάσεις ΑΠΕ & ΣΗΘΥΑ που εγκαθίστανται σε Μη Διασυνδεδεμένα Νησιά και βραχονησίδες ή και θαλάσσιων εγκαταστάσεων ΑΠΕ ...», διευρύνοντας το πεδίο εφαρμογής και σε άλλες τεχνολογίες, καθώς δεν υφίσταται κανείς λόγος αποκλεισμού τους. Δέον είναι να αναφερθεί πως επιχειρηματικά σχέδια που συμπεριλαμβάνουν υποθαλάσσια διασύνδεση είχαν ξεκινήσει στο παρελθόν και για άλλες τεχνολογίες, πλην αυτών της αιολικής ενέργειας και συγκεκριμένα από την Κρητική εταιρεία λαϊκής βάσης «Παγκρήτια Ανανεώσιμες».
3. Τέλος, οι ΣΠΗΦ ΜΔΝ από καιρό έχουν ταχθεί υπέρ της ανάγκης μεταρρύθμισης της αγοράς και γενικά υπέρ κάθε πρότασης από όπου και αν προέρχεται με την οποία μεταγγίζεται από τους προμηθευτές στον ΕΛΑΠΕ το πραγματικό αποφευχθέν κόστος που οφείλεται στην διείσδυση των ΑΠΕ. Είναι αδιανόητο, ουδείς να αμφισβητεί τις στρεβλώσεις στον τρόπο με τον οποίο εκκαθαρίζεται σήμερα η αγορά, ο οποίος, διαρκώς συσσωρεύει οφέλη στην προμήθεια και δημιουργεί πλασματική ανάγκη αύξησης του ΕΤΜΕΑΡ, δυσφημώντας τις ΑΠΕ (κυρίως τα Φ/Β), αλλά και ουδείς από τους διοικούντες έως σήμερα να τολμά να θεραπεύσει το χώρο από την παθογένεια αυτή, η οποία αν δεν αντιμετωπιστεί, με βεβαιότητα θα μολύνει και το νέο υπό διαβούλευση πλαίσιο με ορατό τον κίνδυνο να αποδειχθεί κενό γράμμα. Η ενσωμάτωση του ΕΤΜΕΑΡ στο ανταγωνιστικό σκέλος του τιμολογίου αποτελεί πράγματι μια γενναία και καθοριστική σημασίας κίνηση προς τη σωστή κατεύθυνση.

ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ

Το υπό ψήφιση σχέδιο νόμου αποτελεί την πρώτη αλλαγή στο κανονιστικό πλαίσιο, δύο χρόνια μετά τον Ν.4254/2014, που αντιμετωπίζει ζητήματα τιμολόγησης παραγωγών από ΑΠΕ και που αποτελεί τη θεσμικά ενδεδειγμένη ευκαιρία να διορθωθούν τα «κακώς κείμενα» που οδήγησαν στην οικονομική εξαθλίωση την πλειοψηφία των νησιωτών Φ/Β παραγωγών.

Η προηγούμενη διοίκηση του ΥΠΕΝ, αυτή των Μανιάτη – Παπαγεωργίου είχε αναγνωρίσει τις αδικίες που περιείχε το New Deal και είχε υποσχεθεί να αρθούν αμέσως μετά την απόσβεση του ελλείμματος του Ειδικού Λογαριασμού που αναμένετο στις αρχές του 2015. Αντίστοιχα, την ίδια περίοδο ο τομέας ενέργειας του ΣΥΡΙΖΑ μελέτησε τις θέσεις μας και μέσω σχετικής ερώτησης που συνέταξε για λογαριασμό νησιωτών βουλευτών, αναγνώρισε εμπράκτως τις αδικίες και τάχθηκε υπέρ της άρσης τους.

Όμως τα ελλείματα -για τα οποία ουδόλως ευθύνεται η λειτουργία των ΑΠΕ στα ΜΔΝ- βαίνουν αυξανόμενα και δυστυχώς η τωρινή ηγεσία του ΥΠΕΝ φαίνεται να ακολουθεί το μονοπάτι που χάραξε η απελθούσα. Από το στόμα εκπροσώπων της πολιτείας ακούσαμε απόψεις που συνοψίζονται με μία πρόταση **«μην συζητάμε αν αδικηθήκατε ή όχι, αυξήσεις στις τιμές δεν μπορούν για κανένα λόγο να γίνουν υπό την τρέχουσα συγκυρία»**. Έτσι, αναγκάζομαστε να εξηγήουμε τα αυτονόητα, ήτοι δηλαδή ότι:

- Οι Σύλλογοί μας δεν ζητούν οριζόντιες αυξήσεις στις τιμές, αλλά διόρθωση των παραδοχών του New Deal και επαναπροσδιορισμό των τιμών με δίκαιο τρόπο. Αν αυτά οδηγήσουν σε μεγαλύτερες τιμές, είναι αυτές που οι νησιώτες παραγωγοί θα λάμβαναν ούτως ή άλλως από το 2014 έως σήμερα, εφόσον η ηγεσία του Υπουργείου είχε κάνει σωστά τη δουλειά της. Ακόμα καλύτερα, θα μπορούσε να το χαρακτηρίσει κανείς ως «μείωση της μείωσης» που υπέστησαν.
- Περαιτέρω, η αναπροσαρμογή των τιμών θα επιβαρύνει απειροελάχιστα τον ειδικό λογαριασμό του άρθ. 143 του ν. 4001/2011 που διαχειρίζεται ο ΛΑΓΗΕ. Συγκεκριμένα, τα σημαντικά πλεονάσματα που εμφανίζει ο ειδικός λογαριασμός Α-Ζ του άρθρου 178 του κώδικα ΜΔΝ από τον οποίο πληρώνονται οι Παραγωγοί ΑΠΕ των ΜΔΝ (86,6 εκ. € για το έτος 2015) και τα οποία περιορίζουν τα ελλείματα του διασυνδεδεμένου συστήματος, θα μειωθούν αρχικώς και για περιορισμένο χρονικό διάστημα κατά επτά (7) περίπου εκατομμύρια ευρώ ετησίως, ποσό το οποίο θα μειώνεται συνεχώς ανάλογα με το ρυθμό είσπραξης της επιχορήγησης ο οποίος με τις νέες και ελκυστικότερες τιμές της κατηγορίας ΜΕ θεωρείται βέβαιο ότι θα επιταχυνθεί και τελικώς θα περιοριστεί στα τρία (3) εκ. ευρώ από τη στιγμή που θα ολοκληρωθεί η είσπραξη της επιχορήγησης από τους παραγωγούς που την δικαιούνται και έως το πέρας σύμβασης.
- Το ποσό που προκύπτει τελικώς αντιστοιχεί σε απειροελάχιστο ποσοστό -μικρότερο του 0,2%- του συνόλου των πληρωμών ΑΠΕ & ΣΗΘΥΑ από τους πόρους του Ειδικού Λογαριασμού. Αυτό το ποσό δεν είναι απλά «απολύτως διαχειρίσιμο», είναι τοις πράγμασι εντελώς αμελητέο. Εκτός αν το Υπουργείο θεωρεί πως η αγορά θα... καταρρεύσει αν το 2016 έχουμε 4 ώρες παραπάνω ηλιοφάνεια σε σχέση με τις προβλέψεις, διότι αυτό είναι το ποσοτικό ανάλογο της διόρθωσης της χρονιας αυτής αδικίας, ανηγμένο στο σύνολο της αγοράς.
- Οι Σύλλογοί μας δεν απαιτούν αναδρομική διόρθωση της αδικίας για τη διετία που πέρασε, παρότι αυτό θα ανακούφιζε ιδιαίτερα τις εκατοντάδες περιπτώσεις παραγωγών που λειτουργούν με αρνητικές χρηματοροές και ληξιπρόθεσμες τραπεζικές υποχρεώσεις. Τούτο σημαίνει πως η εφαρμογή της διάταξης δεν θα έρθει να προσθέσει στο ήδη συσσωρευμένο έλλειμμα του Ειδικού Λογαριασμού.

Απαιτείται συνεπώς το Υπουργείο να δείξει πολιτική βούληση, πολιτικό θάρρος και αποφασιστικότητα για την τροποποίηση του New Deal, και συγκεκριμένα για την διόρθωση στις τιμές του Πίνακα Α της περίπτωσης 1 της υποπαραγράφου ΙΓ.1 της παραγράφου ΙΓ του άρθρου πρώτου του ν. 4254/2014, προκειμένου να γίνει ακριβώς πράξη η απαίτηση του νομοθέτη για σύγκλιση των οικονομικών αποδόσεων όλων των έργων στο 13,5%.

Επιπλέον, προκύπτει η ανάγκη να θεσπιστούν κίνητρα για την επιτάχυνση της απορρόφησης των κονδυλίων του Αναπτυξιακού Νόμου (ν.3299/2004) με στόχο την άμεση ένταξη των σταθμών που δικαιούνται Επιχορήγησης και που προσωρινά αποζημιώνονται με τις υψηλές τιμές ΧΕ στην κατηγορία ΜΕ, προς εξοικονόμηση πόρων και επαγωγικά εμπροσθοβαρή ελάφρυνση του ελλείμματος του Ειδικού Λογαριασμού. Κατά τη λογική του νέου σχήματος λειτουργικής ενίσχυσης ΑΠΕ και ΣΗΘΥΑ που προτάθηκε από την κυβέρνηση και ετέθη σε δημόσια διαβούλευση, **προτείνεται να διατηρηθούν οι χαμηλές τιμές**

της κατηγορίας ΜΕ, ακριβώς για όσο χρονικό διάστημα απαιτείται ούτως ώστε η απώλεια εσόδων κάθε σταθμού που προκαλείται από την χαμηλότερη τιμή της κατηγορίας ΜΕ σε σχέση με την ΧΕ, να ισοσκελίζει την δημόσια ενίσχυση και όχι να είναι πολλαπλάσια αυτής (με τη λογική αλλά και το λεκτικό του νέου σχεδίου, μέχρι να γίνει η ανάκτηση του κεφαλαίου που αντιστοιχεί στην επιχορήγηση). Μετά τον ισοσκελισμό της δημόσιας ενίσχυσης, ο ΦΒ σταθμός θα μετατάσσεται αυτομάτως στην κατηγορία ΧΕ. Βεβαίως, παρόλο που και πάλι ο ισοσκελισμός θα είναι εικονικός δεδομένου ότι ο παραγωγός έχει ήδη επιβαρυνθεί με το κόστος των μελετών υπαγωγής, τους τόκους λόγω της καθυστέρησης στην είσπραξη κλπ., εντούτοις, η αντιμετώπιση θα είναι αρκετά δικαιότερη. Ταυτόχρονα, καταργείται η πρόβλεψη για ένταξη στην κατηγορία ΧΕ των σταθμών που έτυχαν ενίσχυσης σε ποσοστό μικρότερο του 20% του κόστους της επένδυσης, καθώς χάρη στην αναλογικότητα του προτεινόμενου μέτρου, δεν υφίσταται λόγος θέσπισης «ορίου» που επιβαρύνει τον Ειδικό Λογαριασμό.

Για την εφαρμογή της ανωτέρω πρότασης απαιτείται η τροποποίηση της περίπτωση 3 της υποπαραγράφου ΙΓ.2 της παραγράφου ΙΓ του άρθρου πρώτου του ν. 4254/2014 (Α' 85) ως εξής:

«Οι φωτοβολταϊκοί σταθμοί της περίπτωσης 1 της παρούσας υποπαραγράφου που έχουν τύχει άμεσης ενίσχυσης (επιχορήγησης) ή ισοδύναμης ενίσχυσης με άλλα μέσα (αφορολόγητα αποθεματικά, απαλλαγή από φόρο εισοδήματος, επιδότηση επιτοκίου), κατατάσσονται αυτομάτως στην κατηγορία ΜΕ την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας παραγράφου, ανεξαρτήτως του ύψους της επιχορήγησης που έχει καταβληθεί. Οι σταθμοί παραμένουν στην κατηγορία ΜΕ έως ότου η διαφορά μεταξύ της τιμολόγησης της παραγόμενης ενέργειας που θα είχε ο σταθμός εφόσον εντασσόταν στην κατηγορία ΧΕ εν σχέσει με την αποζημίωση που λαμβάνει με τις τιμές της κατηγορίας ΜΕ, ισοσκελίζει το ποσό της ενίσχυσης σύμφωνα με τον μαθηματικό τύπο:

$$Ev. * \Delta T = Ep.$$

Όπου: Ev. η ενέργεια (MWh) από την ημερομηνία (Μήνας, Έτος) κατάταξης στην ΜΕ, ΔΤ η διαφορά τιμής των κατηγοριών ΧΕ και ΜΕ (€/MWh) του εκάστοτε σταθμού και τριμήνου διασύνδεσης και Ep. το ποσό της δηλωθείσας σύμφωνα με την περίπτωση 2 της παρούσας υποπαραγράφου ενίσχυσης που έχει τύχει ο σταθμός (€).

Οι παραγωγοί της παρούσας περίπτωσης που δεν έχουν λάβει κανένα τμήμα της δικαιούμενης ενίσχυσης, έχουν το δικαίωμα εντός τριών μηνών από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας υποπαραγράφου να υποβάλουν νέα ηλεκτρονική δήλωση, η οποία επέχει θέση υπεύθυνης δήλωσης του ν. 1599/1986, ώστε να υπαχθούν στην κατηγορία ΧΕ, δηλώνοντας ότι δεν πληρούνται πλέον οι όροι ένταξης και ότι θα προβούν εντός τριάντα (30) ημερών σε όλες τις απαραίτητες ενέργειες προκειμένου να απενταχθούν από το καθεστώς ενίσχυσης.»

Αξιότιμε κ. Υπουργέ,

Παρατηρούμε ότι το εν θέματι σχέδιο διαβούλευσης έρχεται να επιβεβαιώσει το ορθόν των επιχειρημάτων μας, ενώ μετά από δύο χρόνια σκληρού αγώνα είμαστε πλέον σίγουροι ότι η διοίκηση του ΥΠΕΝ και οι συναρμόδιοι φορείς έχουν καταλάβει το δίκαιο των αιτημάτων μας.

Καθώς είναι κοινώς αποδεκτό από τον επιχειρηματικό κόσμο πως η αναδρομική αθέτηση των συμβάσεων με το Ν.4254/2014 έπληξε την εμπιστοσύνη των επενδυτών για οποιαδήποτε επιχειρηματική δραστηριότητα στην Ελλάδα, αλλά κυρίως στον κλάδο της ενέργειας που το παρόν νομοσχέδιο αφορά, θεωρούμε μεγάλη ευκαιρία να ενταχθεί στις λοιπές διατάξεις του προς ψήφιση σ/ν αρμοδιότητας ΥΠΕΝ, ρύθμιση που να διορθώνει τα κακώς κείμενα του Ν.4254/2014 σε βάρος των ιδιοκτητών Φ/Β σταθμών στα ΜΔΝ, καθώς και όσων έχουν τύχει ενίσχυσης του Ν.3299/2004.

Είναι αδιανόητο να συνεχίζεται μια άνιση και τόσο άδικη μεταχείριση κάποιων παραγωγών μόνο και μόνο επειδή είναι νησιώτες ή μόνο και μόνο επειδή είναι αριθμητικά λιγότεροι και δεν έχουν την κρίσιμη μάζα ώστε να προκαλούν την προσοχή και το ενδιαφέρον της πολιτείας.

Η Επιτροπή Εκπροσώπησης των Συλλόγων:

Θανάσης Καμπούρης | Γιώργος Γιατράκος | Κώστας Φαϊτατζόγλου

Οι πρόεδροι των Συλλόγων:

Καλλιμάνης Παντελής
ΣΠΗΕΦ Ανατολικής Κρήτης

Κουτράκης Ιωάννης
ΣΠΗΕΦ Ν. Χανίων

Φεσσάς Ανδρέας
ΣΠΗΕΦ Ν. Ρεθύμνου

Χασάπης Αλέξανδρος
ΣΠΗΕΦ Ν. Δωδεκανήσου

Χιωτέλης Λάμπρος
ΣΠΗΕΦ Ν. Λέσβου

Φαϊτατζόγλου Κώστας
ΣΠΗΕΦ Α. Αιγαίου